DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy powiatowej w Puławach.

Nr. 2. | **IV. Rocznik.** | **1. maja 1918.**

11.

Do ludności Jeneralnego Gubernatorstwa Lubelskiego!

Najwyższem postanowieniem Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości mianowany kierownikiem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego pozdrawiam najserdeczniej — na razie tą drogą — jego ludność i cieszę się na stykanie się z nią częste i osobiste.

W myśl wielkodusznych życzeń mego Dostojnego Monarchy uważam sobie za zaszczytne zadanie ściśle, sprawiedliwie i bezstronnie, ale zarazem z największą życzliwością popierać w każdym kierunku materyalny i gospodarczy dobrobyt ludności, a zarazem braki i ograniczenia, wywołne stanem wojennym uczynić — o ile możności — znośnymi.

Jako uczestnik ciężkich walk, które kilkakrotnie rozegrały się właśnie na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa i jako świadek spustoszeń wywołanych przez te walki, pojmuję dokładnie konieczność odbudowy kraju, który i pod tym względem może w zupełności liczyć na moje poparcie.

Poszanowanie praw i ustaw, utrzymanie spokoju i ładu, muszą bezwarunkowo stanowić myśl przewodnią zarządu wojskowego w tych ciężkich czasach, które wstrząsnęły umysłami wszystkich i grożą unicestwieniem pojęć spokoju i zgodliwości. Wszakże i sama Polska powstała do nowego życia państwowego potrzebuje jako podstawowego warunku szczęśliwej przyszłości, przedewszystkiem konsolidacyi i rozwoju wewnętrznego opartego na prawie i porządku, a niezamąconego zewnętrznymi wpływami.

Wzajemne zaufanie, szczere i lojalne usposobienie ludności i jej duchowych przywódców ułatwią mi niezawodnie me ciężkie zadania w słżubie kraju i dlatego nawołuję ogół do zrozumiałej współpracy.

Antoni Lipośćak, w. r.
jenerał piechoty.

12.

Rozporządzenie z dnia 26-go lutego 1918 r.,

dotyczące sposobu zużycia węgla, koksu i cegiełek węglowych (brykietów).

Na podstawie § 7, rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., zarządza się dla obszarów Polski pozostających pod austryacko-węgierską administracyą, co następuje:

Nabywanie węgla, koksu i cegiełek węglowych.

§ 1. Węgiel, koks i cegiełki węglowe wolno wydawać, względnie nabywać w oznaczonych gminach tylko na podstawie osobnych wykazów (kart węglowych, lub asygnat węglowych).

Gminy w których ten przepis będzie stosowany, oznaczone będą w każdym powiecie obwieszczeniem Komendanta powiatu.

§ 2. Nikomu nie przysługuje prawo nabywania pewnej z góry oznaczonej ilości, gatunku, lub sorty węgla na podstawie specyalnego wykazu (§ 1). Odpłatne odstąpienie nabytego wedle § 1 węgla, koksu i cegiełek węglowych innej osobie jest wzbronione.

Karty węglowe i asygnaty na sprowadzanie, wydawane będą z urzędu, są zatem publicznymi dokumentami, których przeniesienie na inną osobę jest zakazane.

Duplikaty za zgubione, lub zniszczone wykazy z reguły nie będą wydawane.

Karty węglowe.

§ 3. Karta węglowa jest ważna tylko dla jednego gospodarstwa i zawiera odcinki, służące do poboru ilości węgla przeznaczonej na poszczególne okresy czasu. Ilości jakie będą wydawane na poszczególne odcinki, obwieści za każdym razem Komenda powiatowa.

(Wedle przeznaczenia węgla do gotowania, lub opału, karty węglowe będą opiewać na pobór bądź to węgla kuchennego, bądź pokojowego).

§ 4. Tylko te osoby mają prawo poboru kart węglowych które w swem gospodarstwie domowem nie posiadają zapasu przenoszącego 200 kilogramów węgla kamiennego (koksu, lub cegiełek węglowych), lub 250 kilogramów węgla brunatnego (koksu, lub cegiełek węglowych) czy też 5 m³ drzewa opałowego.

Osoby rozporządzające większymi zapasami, uzyskają prawo do poboru kart węglowych dopiero wtedy, gdy ich zapasy przy zużyciu każdocześnie dozwolonej ilości zmniejszą się do lub poniżej ilości wyżej wskazanej.

§ 5. Każdy właściciel domu, lub jego pełnomocnik winien w miejscu wskazanem obwieszczeniem Komendy powiatowej i w czasie okresu przy tem ustanowionego złożyć deklaracyę, zawierająca zgodne z prawdą odpowiedzi na pytania widoczne z załącznika A. Za członków gospodarstwa domowego będą przytem uważani także i podnajemcy nie prowadzący osobnej kuchni i nie opalający swoich ubikacyi samoistne. Inni podnajemcy tworzą osobne gospodarstwo domowe.

Każde próżno stojące pomieszkanie winien właściciel lub rządca domu zgłosić natychmiast w miejscu wskazanem w 1. ustępie.

Załącznik A.

Powiat..

Miejscowość..

Ulica i numer domu ....

Ilość mieszkań	jedna lub dwie ubikacye	trzy lub więcej ubikacyi zamieszk. przez		ile ubikacyi służy równocześnie jako kuchnie	Uwaga
		dwie osoby	więcej niż dwie osoby		

(Właściwy format ma być 21 razy 17 cm.).

§ 6. Każde gospodarstwo domowe, (§ 4) w którego kuchni stale przyrządza się jedzenie i którego kuchnia posiada palenisko urządzone na węgiel lub cegiełki węglowe, otrzyma jedną kartę węglową na pobór opału kuchennego.

§ 7. Karty węglowe na pobór opału pokojowego, wydawane będą dla każdego gospodarstwa domowego (§ 4) w następującej ilości:

1. dla jednej lub dwu obikacyi mieszkalnych, jedna karta opałowa;
2. dla trzech lub więcej ubikacyi mieszkalnych:
a) o ile w nich mieszka nie więcej jak dwóch domowników, jedna karta opałowa;
b) jeżeli więcej jak dwóch domowników, dwie karty opałowe.

Jeśli w skład gospodarstwa domowego nie wliczając służby, wchodzi więcej jak sześć osób, może Komenda powiatowa w granicach niezbędnego zapotrzebowania zezwolić na wydanie kart opałowych dla większej ilości palenisk pokojowych.

Jeżeli ubikacya mieszkalna służy równocześnie za kuchnię, wydawać się będzie w miejsce karty opałowej, kartę kuchenną.

Przepisy dla pewnych zawodów i wyjątkowych wypadków.

§ 8. 1. Lekarze, notaryusze, adwokaci i osoby wykonywujące swój zawód w publicznym interesie, mogą otrzymywać o ile do swych czynności muszą używać obok ubikacyi mieszkalnych także dorębnych ubikacyi, odpowiednio do czasu używania tych ubikacyi, uzupełniające karty opałowe Przy całodziennem używaniu jednego, lub dwóch dających się ogrzać pokoji można dodać jedną kartę opałową. W wypadkach jednak gdy zawody te wykonuje się w oddzielnych lokalach, nie połączonych z własnem pomieszkaniem nastąpi przydzielenie opału pokojowego jak następuje:
a) jednej karty opałowej przy użyciu jednej ubikacyi,
b) dwu kart opałowych przy użyciu więcej ubikacyi.

2. Dla robotników biorących robotę do domu, którzy jako tacy się wylegitymują, następnie dla mniejszych z pomieszkaniem połączonych ubikacyi sklepowych, których opalanie jest niezbędne i konieczne, dodaną będzie ponad kartę opałową według § 7 jeszcze druga karta opałowa.

3. W wypadkach wyjątkowych (choroby, połogu) może Komenda powiatowa przemijająco zezwolić na wydanie jeszcze jednej karty opałowej. Zezwolenie to może jednak opiewać tylko na ograniczoną ilość tygodni odpowiednio do przyczyny zapotrzebowania.

Asygnaty na sprowadzanie węgla.

§ 9. Asygnaty mogą być wystawiane:

1. dla budynków służących do zarządu prawnie uznanych stowarzyszeń religijnych, jakoteż dla klasztorów;
2. dla budynków powiatowych, gminnych, lub innych publicznych korporacyi;
3. dla zakładów naukowych, wychowawczych, leczniczych i innych publicznej opieki, nie stojących pod zarządem władzy okupacyjnej ani też Państwa Polskiego,
4. dla zakładów aprowizacyjnych (kuchni w przemysłach gospodnich i szynkarskich, kuchni wojennych i stowarzyszeniowych wszelkiego rodzaju, młynów, piekarni, jatek, masarni, mleczarni i t. p.), jak również dla zakładów kąpielowych i pralni;
5. dla innych przedsiębiorstw np. biur, zakładów kas chorych i t. p.;
6. dla urządzeń centralnego ogrzewania w budynkach prywatnych.

Wydawanie węgla, koksu i cegiełek węglowych.

§ 10. Węgiel, koks i cegiełki węglowe wolno wydawać jedynie:
a) kupcom i przemysłowcom uprawnionym do tego na podstawie ustaw przemysłowych;
b) spożywczym i innym stowarzyszeniom, konsumom i podobnego rodzaju korporacyom, stosownie do ich statutów;
c) gminnym składom opału.

Dla osób, które dopiero po wejściu w życie tego rozporządzenia uzyskają uprawnienie do handlu węglem, koksem i cegiełkami węglowymi, wymagane jest do wykonywania sprzedaży drobnej tych artykułów oprócz świadectwa przemysłowego, jeszcze specyalne pozwolenie, którego udzieli Komenda powiatowa po wysłuchaniu wydziału aprowizacyjnego i które każdego czasu może być odebrane.

§ 11. Wydawanie węgla, koksu i cegiełek węglowych odbywa się według rejonów ustanowionych przez władzę. Uprawnieni do wydawania (§ 10) mogą węgiel, koks i cegiełki węglowe oddawać tylko osobom należącym do ich rejonu.

Rejony wyznacza Komenda powiatowa. która może do tego upełnomocnić gminę, wydział aprowizacyjny, lub komitet ratunkowy.

Dziennik ewidencyjny.

§ 12. Posiadacze asygnat na sprwadzanie węgla (§ 9), jakoteż kupcy i przemysłowcy uprawnieni do wydawania węgla, koksu i cegiełek węglowych (§ 10, ust. a) mają prowadzić dziennik według wzoru uwidocznionego w dodatku B. Strony dziennika muszą być bieżąco numerowane. Handlujący i przemysłowcy są obowiązani codziennie w bieżącym porządku wciągać do dziennika każdy wydatek.

(Pierwsza strona). **Załącznik B.**

Dziennik ewidencyjny

materyałów opałowych.

Nazwisko i imię...

Miejscowość.................................... ulica .... Nr. ....

Powiat...

(Druga strona).

PRZYCHÓD. **ROZCHÓD.**

Nr. porządkowy	Data	Materyał opałowy	Pudy dziennie	Pudy miesięcznie	Uwagi	Nr. porządkowy	Data	Nazwisko odbiorcy	Materyał opałowy	Pudy dziennie	Pudy miesięcznie

(Właściwy format ma być 21 razy 34 cm.).

Nadzór.

§ 13. Komenda powiatowa dopilnowuje przestrzegania tego rozporządzenia, jakoteż przepisów na jego podstawie wydanych przez organy nadzorcze. Organy nadzorcze mają prawo:

a) przeprowadzać naocznie w pracowniach przemysłowych, magazynach zapasowych, w mieszkaniach i we wszystkich przynależnych ubikacyach, w piwnicach i t. p.,

b) wglądu w zapiski handlowe i dzienniki odnoszące się do handlu węglem, koksem i cegiełkami węglowymi,

c) żądać informacyi co do zapasów, co do cen, które zapłacono, żądano i zaofiarowano, jakoteż co do wszystkich okoliczności ważnych dla oznaczenia ceny węgla, koksu i cegiełek węglowych.

Organy nadzorcze muszą mieć pisemne rozkazy władzy, jako legitymacye i mogą do prywatnych mieszkań i tychże ubocznych ubikacyi wchodzić tylko, jeśli w tym rozkazie upełnomocnienie do tego jest wyraźnie zawarte.

Komenda powiatowa może upoważnić gminy, wydział aprowizacyjny, lub Komitet ratunkowy do sprawowania nadzoru i wysyłania organów nadzorczych.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 14. Przekroczenia tego rozporządzenia, lub przepisów na jego podstawie wydanych będą karane według § 9 rozp z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp.

§ 15. Przepisy tego rozporządzenia nie odnoszą się do wydawania i sprowadzania węgla, koksu i cegiełek węglowych;

1. dla władz, urzędów, lub instytucyi władz okupacyjnych lub państwa Polskiego,

2. dla zakładów stojących pod zarządem władz okupacyjnych, lub Państwa Polskiego, w szczególności dla szpitali i innych zakładów opieki publicznej, następnie dla zakładów naukowych i wychowawczych,

3. dla przedsiębiorstw kolejowych i okrętowych, jakoteż fabrycznych mających węgiel przydzielony z c. i k. zarządu wojskowego.

§ 16. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Lipošćak, w. r.

Jenerał piechoty.

13.

Rozporządzenie z dnia 25-go lutego 1918 r.,

dotyczące zarządzeń w sprawie oszczędzania opału i oświetlenia.

Na podstawie § 7. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917, Nr. 61 Dz. rozp., zarządza się dla obszarów Polski pozostających pod austryacko-węgierską administracyą wojskową, co następuje:

§ 1. Przepisy dotyczące opału.

Używanie gazu i elektryczności do opału jest zakazane. Nie wolno opalać zakładów kinematograficznych, ubikacyi towarzyskich w gospodach i kawiarniach, w szczególności lokalów klubowych, zakładów mających koncesyę na kabarety, barów, jakoteż podobnych przedsiębiorstw zabawowych.

Centralnych instalacyi opałowych wolno używać tylko za zezwoleniem Komendy powiatowej. Zezwolenie to będzie udzielane tylko wtedy, jeśli ogrzewanie ubikacyi, o ile jest wogóle dopuszczalne, nie da się uskutecznić materyałem opałowym w znajdujących się piecach.

§ 2. Przepisy dotyczące kąpieli.

Publiczne zakłady kąpielowe mogą być otwarte dla ruchu tylko w niedzielę przedpołudniem w czwartki, piątki i soboty.

Przepis ten nie odnosi się do kąpieli potrzebnych ze względów zdrowotnych dla osób pracujących w zakładach przemysłowych, leczonych lub zajętych w lecznicach i innych zakładach opieki publicznej, jeżeli Komenda powiatowa zezwoli na użycie odnośnych zakładów kąpielowych.

§ 3. Przepisy dotyczące oświetlenia.

W mieszkaniach prywatnych wolno oświetlać równocześnie najwyżej trzy ubikacye mieszkalne i kuchnię.

Równocześnie oświetlanie tej samej ubikacyi gazem i elektrycznością jest zakazane.

Przy oświetlaniu gazem wolno świecić w każdej ubikacyi tylko jeden płomień o maksymalnej sile zużycia 125 lt. gazu na godzinę.

§ 4. Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na jego podstawie, karane będą według § 9, rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Dz. rozp. Nr. 61.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Lipośćak, w. r.
Jenerał piechoty.

14.

Rozporządzenie z dnia 26-go marca 1918 r.,

dotyczące zaprowadzenia czasu letnego na rok 1918.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się stosownie do artykułu II, ustęp 2, Patentu o ustanowieniu Władzy państwowej w Królestwie Polskiem z dnia 12-go września 1917 r., Nr. 75 Dz. rozp., dla obszarów Polski pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1. Na czas od poniedziałku dnia 15-go kwietnia 1918 r., aż do poniedziałku dnia 16-go września 1918 r., zaprowadza się czas letni o godzinę wcześniejszy od obecnego.

Stosownie do tego przesunie się wskazówki na zegarach dnia 15-go kwietnia 1918 r. o godzinie 2-giej rano według dotychczasowej rachuby o jedną godzinę naprzód, a w dniu 16-go września 1918 r. według nowej rachuby zaprowadzonej tem rozporządzeniem (czas letni) o godzinę wstecz.

Rano dnia 16-go września 1918 r. oznaczy się pierwszą godziną od 2-giej do 3-ciej literą A a drugą godzinę od 2-giej do 3-ciej literą B.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Lipośćak, w. r.
Jenerał piechoty.

15.

Rozprządzenie c. i k J. G. wojsk. z dnia 19. lutego 1918.

dotyczące obowiązku zgłoszenia świec.

Na podstawie § 2. i 7. punkt 1. rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 Nr. 61. Dz. rozp. w sprawie zaopatrywania ludność w niezbędne artykuły zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek zgłoszenia.

Każdy który posiada świece w celu sprzedarzy niezależnie od tego czy jest właścicielem czy tylko zarządcą tego towaru, ma odnośne zapasy świec wraz z podaniem ich jakości i ilości oraz miejsca składu i dokładnego adresu donieść najpóźnej do dnia 15. marca 1918 tutejszej c. i k. Komendzie powiatowej.

Każdy, który po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia sprowadza świece w celach handlowych, winien w przeciągu 5-ciu dni po otrzymaniu towaru dokładną ilość świec, zgłosić w sposób w 1. ustępie wymieniony.

§ 2. Karty na świece

Świece mają być sprzedawane tylko na podstawie kart na świece. Ilość świec, która może być pobierana na jedną kartę będzie ustanowiona przez c. i k. Komendę powiatową.

§ 3. Wyjątki od przymusu zgłoszenia.

C. i k. Komenda powiatowa zwolni od przymusu zgłoszenia specyalne gatunki świeć, które nie są używane dla oświetlenia pomieszkań jak n. p. świece kościelne, świece dla celów rytualmych, woskowe i luksusowe. Świec powyższych nie można nabywać na karty.

§ 4. Urzędowy nadzór.

Urzędowy nadzór nad spełnieniem obowiązku zgłoszenia świec jak również sprawdzenie zgłoszeń zarządzi c. i k. Komenda powiatowa.

§ 5. Określenie kary.

Przekroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu podpadają karze w wysokości do 10.000 Kr. lub aresztu do 6-ciu miesięcy a nadto może c. i k. Komenda powiatowa orzec konfiskatę towaru.

§ 6. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

16.

Rozporządzenie c. i k. J. G wojsk. z dnia 22. marca 1918 L. V. Nr. 15.7552/10.

dotyczące dochodzeń w przedmiocie uprawy i innych stosunków gospodarczych

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i król. Apostolskiej Mości, udzielonego w mocy najwyższego Dowództwa zarządza się stosownie do artykułu II. ustęp 2. Patentu o ustanowieniu Władzy państwowej w Królestwie Pólskiem z dnia 12-stego września 1917 r. Nr. 75 Dz. rozp. dla obszarów Polski pozostającej w austryacko węgierkiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1. Obowiązek udzielenia wyjaśnień.

Posiadacz gruntu, jakoteż każdy kto zamiast niego zajmuje się kierownictwem uprawy i gospodarki jakiejś nieruchomości, obowiązany jest sam albo przez upoważnionego do tego zastępcę udzielić na żądanie władzy gminie, gdzie ta nieruchomość się znajduje wszelkich wyjaśnień co do uprawy i stosunków gospodarczych jakoteż co do środków pomocniczych i zapasów.

§ 2. Czas, miejsce i sposób udzielenia wyjaśnień.

Obowiąaek dawania wyjaśnień istnieje w czasie od 1. marca do 31. lipca.

Dzień i godzina, w których wyjaśnienia ustne mają być udzielane, oraz miejsce, gdzie to ma nastąpić zostaną w każdej gminie w sposób zwyczajem miejscowym przyjęty ogłoszone lub przy przesłuchaniu poszczególnych osób, obowiązanych do dania wyjaśnień przez pisemne wezwanie lub zawiadomienie o przedsięwzięciu na miejscu, określone.

Wyjaśnienia pisemne zbierane będą przez pisemne wezwanie władzy, odpowiedzi na pewne pytania udzielać należy oddzielnie co do nieruchomości położonych w jednej i w tej samej gminie; w tym wypadku zostanie w wezwaniu władzy podany termin, do którego wyjaśnienia pisemne udzielone być muszą.

Na żądanie władzy muszą być wyjaśnienia udzielone przez stronę potwierdzone w miejsce przysięgi podpisem lub znakiem ręki.

§ 3. Zbieranie i sprawdzanie wyjaśnień.

Zbieranie wyjaśnień odbywać się będzie z reguły przez sołtysa, lub też za pomocą formularzy, względnie arkuszy pytań przesłanych obowiązanemu do wyjaśnień celem wypełnienia (§ 2. ust. 3).

Komenda powiatowa będzie sprawdzać udzielone wyjaśnienia.

Organa którym zbieranie i prawdzanie wyjaśnień powierzono, mogą przekonać się o ich prawdziwości przez dochodzenia na miejscu i w tym celu, po zawiadomieniu we właściwym czasie obowiązanego do wyjaśnień wstępować do jego nieruchomości i do zabudowań gospodarczych. Do ubikacyi mieszkalnych wolno wchodzić tylko w obecności obowiązanego do wyjaśnień lub jego zastępcy.

Zbieranie i sprawdzanie wyjaśnień nie może się rozciągać na stosunki prywatne lub rodzinne nie mające żadnego związku z celem niniejszego rozporządzenia.

Organa ustanowione do zbierania i sprawdzania wyjaśnień muszą się każdocześnie wykazać pisemnem pełnomocnictwem, zaopatrzonem w pieczęć urzędową.

§ 4. Postanowienia karne.

I. Kto nie uczyni radość wezwaniu do dania ustnych wyjaśnień (§ 2. ust. 2.) sam lub przez odpowiednego zastępcę, w myśl § 1. kto nie udzieli pisemnego wyjaśnienia (§ 2. ust. 3.) w terminie zakreślonym, karany będzie przez Komendę powiatową grzywną do pięciuset koron lub aresztem do trzech tygodni.

II. Kto mimo upomnienia lub ukarania dopuści się ponownie wykroczeń pod I, kto w zupełności lub częscowo wzbrania sie udzielić wyjaśnień organom do ich zbierania lub sprawdzania powołanym lub składa je niezgodnie z prawda,

karany będzie przez Komendę powiatową, o ile czyn jego nie podpada surowszym postanowieniom karnym grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Prócz kary aresztu może być nałożoną grzywna do trzech tysięcy koron.

§ 5. Moc obowiązująca.

Rozporządzenie niniejsze wschodzi w życie z dniem ogłoszenia.

17.

Obwieszczenie

dotyczące obrotu ziemniakami.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe rozporządzeniem E. V. Z. Nr. 203.347/18 z dnia 27. lutego 1918, zarządziło co nastąpuje:

1. Obrót ziemniakami wewnątrz powiatu jest — niewyłączając producentów — aż do odwołania wzbroniony.

2. Przywóz ziemniaków z innego powiatu może nastąpić tylko za specyalnem zezwoleniem c. i k. Intendantury (Centrala obrotu zbożem).

3. Rolnicze suszarnie kartofli i fabryki krochmalu, które zostały otwarte na podstawie rozp. c. i k. Jen Gub. wojsk. mogą przerabiać tylko kontyngenty przydzielone im przez c. i k. Komendę powiatową.

Suszarnie wzgl. fabryki krochmalu nie mogą kupować ziemniaków wprost u producentów z wolnej ręki.

4 Ziemniaki na aprowizacyę przydziela c. i k. Komenda powiatowa, za które wyznacza się dla producenta cenę 20 K, przyczem tenże ponosi koszta przewozu na odległość 7 km. — Za każdy kilometr ponad tą odległość należy się dodatek 30 h od 1 cetnara metrycznego,

Cena za ziemniaki dla celów przemysłowych — nie nadające się dla aprowizacyi — może wynosić najwyżej 18 K.

5. Ilości ziemniaków przeznaczone na wywóz z c. i k. obszaru okupowanego będą zakupywane przez kupców c. i k. Intendantury (Centrala obrotu zbożem) zaopatrzonych w legitymacye.

Każdy inny wywóz jest zabroniony.

Cena za ziemniaki przeznaczone na wywóz i skupywane przez wyżej wspomnianych kupców wynosi 20 K w miejscu produkcyi.

Przy odbiorze będzie się liczyło — uwzględniając dopuszczalną domieszkę ziemi — 103 kg za 100 kg.

6. Przekroczenia niniejszego rozp. będą karane przez c. i k. Komendę powiatową po myśli § 10 rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61, wzgl o ile chodzi o przekroczenie zakazu wywozu po myśli § 7 rozp. z dnia 15. grud 1915 Nr 47

7. Postanowienia § 11 rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61 mają analogiczne zastosowanie do ziemniaków.

8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

18.

Ceny za buraki w. r. 1918.

Ponieważ fabryki cukru muszą jak najrychlej już pozawierać umowy o dostawę buraków i dlatego musi się uzyskać pogląd na przyszłe ceny za buraki, z drugiej jednak strony ustalenie już teraz stałych cen odbioru wydaje się niemożliwem, dlatego ceny za buraki cukrowe, pastewne (wszystkie gatunki) i marchew pastewną pochodzące ze zbioru 1918 wyznaczy się w stosunku do cen za ziemniaki mających obowiązywać w miesiącach jesiennych, a mianowicie:

Cena za 1 q buraków cukrowych . . .	120%
„ „ 1 q buraków pastewnych . .	80%
„ „ 1 q marchwi pastewnej . . .	100%

od ceny za ziemniaki.

Jeżeli więc np. cena za ziemniaki w październiku-listopadzie zostanie wyznaczona na 16 K, natenczas cena za buraki cukrowe będzie wynosiła 19 K 20 h, za buraki pastewne wszelkiego gatunku 12 K 80 h, a za marchew pastewną 16 K.

Zaznacza się wyraźnie, że w. r. 1918 zostaną urzędownie wyznaczone ceny odbioru za buraki pastewne i marchew, aby w przyszłości nie dopuścić do tak niedorzecznych nadwyżek cen za te artykuły, jak to miało miejsce dotychczas.

Buraki cukrowe muszą zostać dostawione do cukrowni najpóźniej do 15. grudnia 1918; za buraki później dostawione będzie się odliczało 50 h za każdy tydzień i cetnar metryczny.

Wszystkie inne postanowienia rozp. c. i k. Jen. Gub. wojsk. z dnia 6. listopada 1917 (Dz. rozp. cz. XXIII. ust. 90) dotyczącego uprawy i obrotu burakami cukrowymi pozostają w mocy także na rok 1918.

19.

Obwieszczenie dotyczące ograniczenia spożywania mięsa.

C. i k, Jeneralne Gubernatorstwo rozporządzeniem z dnia 8. lutego 1918 Nr. 4, a na podstawie rozporządzeń z 4. lipca 1917, Nr. 61. i z dnia 8. września 1916 Nr. 68 zarządza co następuje:

1. Srzedaż, spożywanie surowego, gotowanego, pieczonego, nasolonego mięsa z bydła, cieląt, świn, owiec, kóz, gęsi, kaczek, kur w obrębie Jeneral-Gubernatorstwa **w środę i piątek** każdego tygodnia jest wzbronionem. To rozporządzenie rozciąga się na prywatne domostwa.

2. Przygotowanie pokarmów mięsnych w piątek przez ludność żydowską. celem spożycia w sobotę, jest dozwolone.

3. Rzeź bydła, cieląt, świń, owiec, kóz jest dozwoloną li tylko w rzeźniach oznacznych przez c. i k. Komendę — według dotychczasowych przepisów.

Przekroczenia karane będą po myśli § 9 rozporządzenia z 4 lipca 1917 Nr. 61

20.

Podwyższenie wekslowej należytości stemplowej.

Na podstawie rozp. c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z 31/I. 1918 F.-A. Nr. 300.495/18. podaje się do wiadomości:

Uchwałą rosyjskiej Rady Ministrów ogłoszoną w rosyjsk. dz. ust. państ, Nr. 366 z dnia 31 grudnia 1914 podwyższono ustanowioną w Art. 47 rosyjskiej ustawy stemplowej wekslową należytość stemplową z 15 kop. na 20 kop. od każdych 100 rub. Na podstawie Art. 48 Konwencyi Haagskiej podwyższenie to pozostaje nadal w mocy.

Blankiety wekslowe sprzedawać będzie narazie wyłącznie tylko tutejsza kasa powiatowa

Dotychczas praktykowane zaznaczenie na blankiecie wekslowym każdorazowego kursu przerachowanie rubla obecnie zupełnie odpada, a sprzedaż wyłącznie stronom prywatnym odbywać się będzie po urzędowym kursie przerachowania rubla. Odtąd też nie będzie przyjmowało się do wymiany blankietów z powodu zmiany przerachowania kursu rubla.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1918.

Od powyższego terminu obowiązują następujące należytości wekslowe:

od sumy wekslowej	50 Rub.	. . . . . .		10 kop.
" " "	100 "	. . . . . .		20 "
" " "	200 "	. . . . . .		40 "
" " "	300 "	. . . . . .		60 "
" " "	400 "	. . . . . .		80 "
" " "	500 "	. . . .	1 Rub.	— "
" " "	600 "	. . . .	1 "	20 "
" " "	700 "	. . . .	1 "	40 "
" " "	800 "	. . . .	1 "	60 "
" " "	900 "	. . . .	1 "	80 "
" " "	1000 "	. . . .	2 "	— "

21.

Ostrzeżenie.

Wobec powtarzających się w ostatnich czasach kradzieży przedmiotów, będących własnością kolei żelaznej, przypomina się ogłoszony w Dzienniku urzędowym c. i k. Komendy powiatowej z dnia 25. lipca 1916 r. Nr 7, punkt 142 zakaz chodzenia po torze kolejowym i po obszarach oraz urządzeniach należących do kolei, o ile nie są one przeznaczone także dla użytku publiczności.

Nieusłuchanie tego rozkazu pociąga za sobą surowe kary, naraża nadto na niebezpieczeństwo życia, ponieważ straże wojskowe pilnujące torów i urządzeń kolejowych zależnie od towarzyszących okoliczności mają nietylko prawo, ale i obowiązek użycia broni, przeto nienależący do służby kolejowej nie powinni, zwłaszcza w nocy, zbliżać się do torów i urządzeń kolejowych.

Przypomina się również, że także gminy są odpowiedzialne za całość urządzeń kolejowych, znajdujących się w ich obrębie i dlatego wójtowie oraz sołtysi są obowiązani w obrębie podległych sobie obszarów dołożyć wszelkich starań, aby zapobiedz uszkodzeniom kolei.

22.

Sejmik powiatowy.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że deputat pan Wacław Kruszewski na posiedzeniu Wydziału powiatowego w dniu 18. lutego b. r. złożył urząd kierownika biura Reprezentacyi powiatowej.

Na jego miejsce został wybrany deputat pan Antoni Wołk Łaniewski.

Zarazem zawiadamia się, że agendy dotyczące aprowizacyi ludności powiatu które dotychczas sprawował Wydział aprowizacyjny przy c. i Komeddzie powiatowej, objął za zezwoleniem c. i k. Jen. Gub. wojsk. Sejmik powiatowy.

23.

Likwidacya Central Zbożowej, Rolniczej i Paszy.

Skutkiem rozwiązania się Krajowej Rady Gospodarczej i jej Central: Zbożowej, Rolniczej i Paszy, wszelkie sprawy, dotyczące likwidacji tych instytucji, załatwia utworzona w tym celu Komisja Likwidacyjna Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie.

Wobec tego należy wszelkie żądania należności od Krajowej Rady Gospodarczej i jej Central zgłaszać na pismie w biurach odnośnych Filji powiatowych do dnia 25. maja 1918 r. wszelkie reklamacje zaś kierować na piśmie bezpośrednio do Komisji Likwidacyjnej Krajowej Rady Gospodarczej w Lubinie ul. Krakowskie Przedmieście Nr. 51.

Zgłoszenia i reklamacje, przedstawione po upływie powyższego terminu, nie będą uwzględniane.

24.

Wyroki c. i k. Sądu wojskowego Inspektora gubernialnego za podbijanie cen.

L. p.	Imię i nazwisko	Czyn karygodny	Wyrok
1.	Cyna Drajblat z Markuszowa	Sprzedała bochenek chleba (6 funtów) za 10 K	21./II. 1918 13 dni aresztu
2.	Chaja Fejga Zuckerschaft z Ireny	Sprzedała 2 dkg drożdzy za 2 K	16./II. 1918 100 K grzywny

C. i k. Komendant powiatu:

Antoni Zawadzki, w. r. pułkownik.